

Протокол

№

гр. София, 27.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8756** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10.00 часа се явиха:

ИЩЦАТА Д. К. Н. – редовно призована, не се явява, представлява се от адв. П., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ ОБЩИНА М. – редовно призован, представлява се от адв. Г., с днес представено пълномощно.

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор С..

ВЕЩИТЕ ЛИЦА д-р Доля П. Н., д-р Е. Н. и В. Г. В. – редовно призовани, явява се само вещото лице В. В..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го ДОКЛАДВА

Производството е по реда на чл. 203- чл.207 АПК.

Предявени са искове с правно основание чл.1 ал.1 ЗОДОВ във вр.чл.74 ал.2 от ЗЗДискр.

Образувано е по искова молба вх. № 22479/28.07.2017г. на Д. К. Н. за осъждане на ответника ОБЩИНА М. да заплати на ищеца обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода 09.01.2012г.-28.07.2017г. в размер на сумата от 190

000.00 лева, заедно със законната лихва, считано от 28.07.2017 г. до окончателното изплащане, както и направените по делото разноски.

ДОКЛАДВА молба от вещото лице д-р Доля Н. от 26.11.2020 година, с която заявява на съда, че е възпрепятствана да се яви за дата на днешното съдебно заседание и моли делото да бъде отложено за друга дата.

АДВ. П.: Поддържам исковата претенция. Моля да се приемат всички приложени към делото писмени доказателства. Извършила съм писмено уточнение на исковата молба, което представям. Водим свидетелите д-р М. Г. К., г-жа П. С. Г. и г-н Г. Д. Н., които моля да бъдат разпитани. Свидетелят Я. Х. К. е с онкологично заболяване и предвид епидемиологична обстановка в страната не може да се яви за разпит, поради което моля същият да бъде разпитан по делегация.

АДВ. Г.: Оспорвам исковата претенция. Поддържам отговора към исковата молба и всички становища, приложени по дело № 8628 по описа за 2017 година. Във връзка с днес депозираното уточнение моля ищцата да уточни периода на исковата претенция.

АДВ. П.: Периодът се запазва 09.01.2012 – 28.07.2017 година, като заявявам, че във времето е настъпило утежняване на страданията на ищцата, които вече са били причинени през процесния период. Всички заболявания, които съм посочила, са първоначално предявените, но за яснота съм ги систематизирала.

АДВ. Г.: В исковата молба единствените заболявания, които бяха посочени са претърпеният мозъчен инсулт, както и влошаване на диабетното състояние с диабетна полиневропатия. Всички останали заболявания за първи път се споменават в настоящата молба. Моля да ми бъдат издадени съдебни удостоверения, които да ми послужат пред двете болнични заведения, в които се е лекувала ищцата, а именно УМБАЛ „Проф. д-р С. К.“ в [населено място] и УСБАЛНЕ „А.. И. П.“ в [населено място], от които да поискаме медицинската документация на ищцата, във връзка с наличните нейни заболявания за периода от 2004 година до 03.09.2012 година и които да представим на съда, тъй като считаме, че ищцата е страдала от доста заболявания преди процесния период и същите не са причинени от административния орган. Запазвам си възможността да ангажирам и други доказателства след разпита на свидетелите.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се приемат писмените доказателства и да се пристъпи към разпит на допуснатите свидетели.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА приложените и съдържащи се в адм.дело № 8628 по описа за 2017 година на АССГ, 32 състав писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗДАДАТ на адв. Г. два броя съдебни удостоверения в горепосочения от нея смисъл.

В залата се въведе първият свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към събиране на допуснатите гласни доказателствени средства.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

д-р М. Г. К. – 56 годишна, неосъждана, без дела и родство със страните. Личен лекар

на ищцата.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да каже истината.

На въпроси на страните, свидетелят отговори: Познавам Д. Н. от 2010 година. От тогава съм неин личен лекар. През 2010 година тя се записа при мен. Когато стана мой пациент здравословното ѝ състояние беше задоволително. Донесе ми медицински документи от клиниката по ендокринология в [населено място] където е лежала два пъти не толкова с цел лечение, а с цел диагностика и където ѝ беше установен метаболитен синдром, който се състои в нарушение на обмяната на веществата и се наблюдават високи стойности на мазнините в кръвта или така нареченото преддиабетно състояние. Тогава тя приемаше един медикамент, който да регулира кръвната захар. В епикризата, която ми донесе, пишеше, че има лека хипертония, но тя беше оставена на лечение като спазва диета и хранителен режим, тоест нямаше регулярно медикаментозно лечение на хипертонията към момента, когато тя дойде при мен. Приемаше единствено хапче за кръвната захар. Промяна в здравословното ѝ състояние настъпи през есента на 2012 година, когато тя дойде с един настъпил внезапен световъртеж и нарушение на равновесието, заради което я изпратих на невролог. Неврологът назначи домашно лечение. След един месец въпреки лечението настъпи ново влошаване до степен, че тя не можеше да се изправи в леглото и не можеше да ходи на собствен ход. Извикан е екип на Спешна помощ и е настанена в неврологична клиника. Там е установен мозъчен инцидент. След този мозъчен инцидент лечението продължава и до ден днешен. Шест месеца след инцидента беше на домашно лечение. От тогава с течение на годините този световъртеж и тази нестабилност персистерат, като има периоди на подобрение и влошаване. Освен тази нестабилност тя съобщава и за краткотрайна и временна загуба на съзнание, като при едно от паданията си беше счупила ръката. Заради тези загуби на съзнание тя няколко пъти е лежала в клиника и е консултирана. Невролози и кардиолози спореха за причината на тези колапси и в край на сметка стигнаха до извода, че това се дължи на мозъчно-съдовата болест, която тя е отключила и която се задълбочава с годините. Тези кризи започнаха да стават по-тежки и трудни до 2018 година, когато тя се събужда, освен с това, че не може да пази равновесие, а и със слабост на левите крайници, поради което отново постъпва в неврологична клиника и е установен нов мозъчен инцидент. През 2012 – 2013 година преддиабетното състояние прерасна в диабет и тя започна да приема лекарства. Имаше много нестабилни стойности на диабета, които варираха нагоре и надолу, поради което се наложи смяна на лекарствата и предстой в болнично заведение. Хипертонията стана истинска и добре изразена и тя започна да приема лекарства. Тя има загуба на слуха на едното ухо вследствие на увреден нерв на ухото и лекарите смятат, че причината е мозъчно-съдовата болест и диабета. Диабетът постепенно започна да включва усложнения. Тоест, както беше горе-долу добре към този момент има доста сериозни заболявания включително е и освидетелствана от ТЕЛК с група инвалидност. Мозъчно-съдовата болест представлява промени на мозъчните съдове, които в най-тежката си изява представляват мозъчен инсулт. Д. Н. посещава кабинета ми всеки месец, защото има хронични заболявания и ѝ изписвам лекарства. Тогава, а много често и сега, когато посещава кабинета ми тя идва с придружител, защото залита и пада. Тя ползва бастун. Запознах се с медицинската документация на Д. Н.,

когато се записа при мен. Тя ми е дала епикризи от болнично лечение. Когато се записа при мен тя нямаше диабет. Той се появи впоследствие. В рецептурната книжка регистрацията на диабета е през 2012 година. За артериалната хипертония към онзи момент тя не е провеждала медикаментозно лечение. Такова лечение може би започна да провежда след мозъчно-съдовият инцидент някъде около 2013 година, но не съм сигурна.

СЪДЪТ освободите свидетеля.

В залата се въведе вторият свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към събиране на допуснатите гласни доказателствени средства.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

П. С. Г. – 66 годишна, неосъждана, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да каже истината.

На въпроси на страните, свидетелят отговори: Познавам Д. Н. от 2012 година. При мен първо я доведе мой клиент. По образование съм юрист, а по професия адвокат. Тя ме потърси по повод взаимоотношенията ѝ с [община]. Впоследствие тя вече, имайки моя телефон, ми звънеше. Аз на три пъти съм я придружавала и съм влизала в преки разговор с [община], във връзка с връчена заповед, с която тя е била уволнена и след това възстановена, искайки да я възстановят отново на работа, въз основа на решението на съда. Това беше през есента на 2012 година. Аз я придружих до [община], тъй като преди това имаше митинги против нея, организирани от самата община, за да не бъде допусната и да се покаже отношението и нежеланието тя да работи с колектива там. Когато отидох с нея до общината служителите, които ни посрещнаха бягаха от нея като от прокажена. Въпреки всичко влезнахме, но тя не беше допусната в залата, в която трябваше да се проведе разговорът, тъй като разбрах, че ръководството на [община] в лицето на зам.-кмета и кмета са склонни да разговарят с юрист. Аз я бях посъветвала, изчислявайки срока кога точно трябва да отиде на работа, и ѝ казах: „Всеки ден ще ходиш на работа и ще стоиш на работното си място до края на работното време, независимо дали ти възлагат работа или не“. Влязох в сградата заедно с нея. Казаха, че тя няма да влезе в залата където щеше да се проведе разговорът, и те няма да разговарят с нея. За мен държанието им беше арогантно и това произтичаше от репликите на тези лица, а именно кметът г-н Господин Г., г-н Методи М. и г-н Душо Г.. Използваха се обидни думи спрямо нея, че е некадърна, че няма работа там за нея и т.н. Тя беше спечелила проект на [община] за европейски средства. Казаха, че ще я възстановят на работа, ако обезщетението, което съдят ѝ е присъдил, тя дари на общината. Разбрах, че има и друг такъв случай с друга служителка, която е била възстановена и са поискали от нея парите. Искане от мен аз предварително да поема такъв ангажимент и сумата от обезщетението да бъде дарена на [община]. Междувременно вече беше назначено друго лице за секретар на общината, което в последствие аз разбрах, че то така и не беше освободено и продължи да изпълнява тези функции независимо от това, че Д. се явяваше на работа. Д. работеше в коридора на общината на един стол без компютър. Възлагаха ѝ задачи и тя трябваше да пише на листове хартия това, което искаха от нея да работи в момента. Тя беше заключвана в общината. Аз я посъветвах, когато има необходимостта да ми изпраща някакви снимки или да си оставя телефона отворен, за

да чуя какво става и какво ѝ се говори, защото материята, в която работя е наказателно право и мислех, че цялата тази ситуация има и такъв елемент. Аз чувах тя как пита дали може да отиде до тоалетната, след което беше заключена и телефонът ѝ беше взет. През цялото време чувах всичко, защото тя си остави отворен телефона. Отношението към нея беше обидно и оскърбително. Не само с думи, но и с поглед. Казвах ѝ: „Теб никой не те иска тук“. Струва ми се, че това отношение се дължеше, защото тя проявяваше принципност в своята работа. Имаше желание и енергия общината да се развива и парите, които идват в общината да се усвояват единствено и само за общината. Едното от горепосочените от мен лица е бивш служител на държавна сигурност. Другото лице беше добър приятел на кмета и съответно третият беше самият кмет. Интересите на служителите в общината не съвпадаха с принципите на Д. в професионален план. Тя получи инсульта след тези събития. Изпадна в много тежка депресия и се страхуваше. Около два месеца след тази ситуация тя получи инсулт. След инсульта съм говорила със съпруга ѝ. Посещавала съм я един или два пъти в дома ѝ, който е в [населено място], тъй като трябваше да ѝ нося документи. Тя беше бяла като платно. Трудно говореше и се движеше с помощни средства. Всъщност почти не се движеше. Тя беше един енергичен човек за мен. Много умна жена и добра в работата си и в професията си. Тя претърпя и втори мозъчен инсулт. Разви диабет и хипертония. Това постепенно я унищожи и физически и психически. Получи нервен тик вследствие на стреса, който преживя. След инсульта тя започна да се движи с бастун. Общината отново я уволни, след като съдът я възстанови на работа. Върховният административен съд я върна втори път на работа и отново я уволниха от общината. От 2012 година тя не работи. Спечели конкурс за ръководител в ТД на НАП – [населено място], но не започна работа там. Започнаха да се пращат съобщения и писма от кмета на [община] до Б. срещу нея. Със сигурност чух как ѝ казаха от общината, че ще ѝ подхвърлят нещо и ще я направят подсъдима, но работа тя няма да започнеш при тях. Това допълнително допринесе за това да развие страхова невроза и депресия. Не можеше да спи. Процесуално представителство с пълномощно за Д. Н. не съм имала. Представлявах я при разговорите с [община], доколкото съм юрист. Всичко това, което разказвам се случи през 2012 година. От общината не ѝ върнаха трудовата книжка. Не знам дали са я изгубили. Аз не съм видяла документите, с които Д. е била възстановена на работа през 2012 година. Посещението ми в дома ѝ се случи в края на 2012 година, като тя е идвала и многократно в кантората ми, която е в [населено място] придружавана от своя съпруг. По повод на образувано досъдебно производство в полицията тя многократно се е консултирала с мен. Консултирам я и към настоящия момент. Д. Н. беше блъсната, когато беше в сградата на общината, но не знам точно от кого. Чух по телефона, когато тя го държеше отворен и беше в общината, защото тя буквално изкрещя. Не мога да кажа дали за този инцидент е бил подаван сигнал в полицията. Д. беше отстранена от длъжност и по чл. 100 от Закона за държавния служител.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

В залата се въведе третият свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към събиране на допуснатите гласни доказателствени средства.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Г. Д. Н. – 65 годишен, неосъждан, съпруг на Д. Н..

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да каже истината.

На въпроси на страните, свидетелят отговори: Д. е моя съпруга. Тя работи в [община] от преди 2008 година. Изкара два мандата като главен секретар на общината след спечелен конкурс. Кметът г-н Г. беше избран може би през 2010 – 2011 година. Тя работи няколко месеца по време на неговия мандат. Всичко беше нормално и изведнъж я освободиха от работа. Съдът я възстанови на работа края на м. август 2012 година, като тя предварително ги уведоми с писмо. Когато се върна на работа ѝ бяха организирани посещения с медии и плакати срещу нея. Тя ми сподели, че това нещо е вследствие на принципността ѝ и страха от техните големи злоупотреби, които извършват. Не само я освободиха от работа, но ѝ бяха писали до прокуратура, че е извършвала кражби. Тя е нямала достъп до финансови средства, а само е ръководила администрацията. Когато се прибра беше в много тежко състояние. Наложих се аз да ходя да я прибирам от сградата на общината. Тя ходеше на работа едва 5-6 дни и всеки ден срещу нея се упражняваше терор. Първо не я допускаха в нейната стая. Беше в друга стая. Не ѝ даваха нищо да работи. Нямахме компютър. Опитвах се да я агитирам да се махне. Но тя остана там. Наложих се аз да пътувам всеки ден и да съм в [населено място], за да мога да я прибирам от работа. От общината издадоха нова заповед, с която я отстраниха от работа от месец септември 2012 година. Тя беше отстранена, но се водеше дисциплинарно производство срещу нея. Образуваха дисциплинарен съвет, от който я привикваха непрекъснато да дава обяснения за различни работи. Д. съвет продължи около 3 години от 2012 година до 2014-2015 година. Тя не е получавала заплата. Два месеца след този терор тя получи инсулт. Вкъщи ѝ стана много лошо. Вдигаше високо кръвно вследствие на тези събития, свързани с нея. Аз я закарах в спешна помощ и се установи, че е получила инсулт и постъпи за лечение в болница. След това я изписаха и се прибра вкъщи, но беше в тежко състояние и се налагаше всичко аз да правя. Да ѝ правя закуска, да се прибирам на обяд от работа да ѝ приготвя храна и вечер по същия начин. Беше изпаднала в нервен срив. Имаше страховена невроза. Не искаше да излиза навън. И все още до този момент го има този страх. Когато тръгнахме към [община] не ѝ се ходеше там. Ползва бастун. Получи и втори инсулт през 2015 година. Тя непрекъснато се нуждае от моите грижи, поради което аз се принудих да напусна работа и да се пенсионирам. Не мога да си спомня през коя година се е разболяла от диабет, но мога да кажа, че вследствие на това отношение към нея аз

получих диабет. В момента тя е пенсионер по болест с над 80% ТНР. Тя беше активен човек в общината. През 2010 година успя да се пребори за проект на Европейският съюз и да вкара общината в групата на малките общини и в продължение на две-три години общината беше там и развиваше дейност. Тя се чувстваше много неполезна и ненужна вследствие на това, че не упражняваше трудова дейност. От тогава до днес тя не е работила. Много пъти беше уволнявана от [община]. Тя изпитваше чувство на страдание. Съпругата ми е образован човек и се бореше много за просперитета на общината. Стои вкъщи и плаче по цял ден. В момента може да се придвижва сама по улиците, но тогава след като получи инсулта не можеше. Случи ѝ се един инцидент, в който тя падна на улицата и си счупи ръката и от тогава не се движи сама по улиците. През 2012 година започна да получава припадъци вкъщи. След първия инсулт тя почти се възстанови. Вторият инсулт го получи през 2018 година вследствие на делата, които водеше с общината и невъзстановяването ѝ на работа. Не сме търсили помощ от психолог и психиатър. Здравните осигуровки ѝ бяха прекратени и тя беше здравно неосигурена, поради което лечението се осъществяваше много трудно с помощта на личния ѝ лекар, който успяваше да ѝ даде някакви медикаменти. Рехабилитацията, която трябваше да направи трябваше да се заплаща и поради тази причина стана много по-късно във времето, защото няхахме средства за това. Тя има висше икономическо образование. Завършила е Университета за национално и световно стопанство през 1984 година. Преди да започне работа в общината тя работеше в данъчната служба в [населено място]. След това я насочиха към данъчната служба в [община] и беше ръководител там. След като закриха данъчната служба тя отиде в [населено място] и стана зам.-началник на данъчната служба там. След това напусна от там и започна работа в горското стопанство като главен счетоводител. Тя се яви на конкурс и така спечели мястото си на главен секретар в [община].

СЪДЪТ освободи свидетеля.

АДВ. П.: Не държа на разпита на свидетеля Я. Х. К.. Моля да ми разрешите да заменя този свидетел с друго лице, тъй като г-н К. е в тежко здравословно състояние и пътуването му до [населено място] е невъзможно. Представям и моля да приемете амбулаторни листове за преживения инсулт на ищцата през 2018 година и за здравословното ѝ състояние, във връзка с твърдяното от мен утежняване на нейното здраве вследствие на установения тормоз от ответника. Моля да ми дадете възможност да формулирам искания за допускане на заключение

на СМЕ с въпрос дали първоначално установените заболявания са претърпели развитие за периода до днес.

АДВ. Г.: Възразявам да се приемат всички тези доказателства, защото те са издадени през 2020 година, тоест не са относим за периода на предявения иск. Обяснявам на съда, че във връзка с утежняване на здравословното състояние на ищцата се води друго административно производство пред АССГ, а именно дело № 12145 по описа за 2017 година и ето защо е недопустимо да се разширява периода на настоящото производство. Към настоящия момент няма постановено решение по делото. Моля да изискате служебна справка относно страните и предмета на този процес.

АДВ. П.: Оттеглям искането си за допускане на СМЕ.

ПРОКУРОРЪТ: Да се уважи искането за замяна на допуснатия свидетел Я. К. с друг. Да се приемат днес представените писмени доказателства от адв. П. за сведение.

СЪДЪТ по доказателствата и доказателствените искания

О П Р Е Д Е Л И:

ОСВОБОЖДАВА от разпит лицето Я. Х. К. в качеството му на свидетел по делото.

ДОПУСКА до разпит на ищцата друго лице в качеството му на свидетел при режим на довеждане за дата на следващото съдебно заседание.

ПРИЕМА по делото днес представените от адв. П. писмени доказателства.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на вещите лица да се явяват в следващото съдебно заседание за потвърждаване на своето експертно заключение.

ДА СЕ ИЗГОТВИ и приложи по делото служебна справка относно предмета, страните и етапа на производството на адм. дело № 12145 по описа за 2017 година, I отделение, 69 състав на АССГ.

За събиране на доказателства, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и **НАСРОЧВА** делото за **05.03.2021** година от **10.00** часа, за която дата и час страните са редовно уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.33 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: